

Lilysret, forinden man kan bestemme Noget om Valgene til Sogneforstanderskaberne. Jeg for min Person kan slet ikke indlade mig paa noget Forslag, der saaledes stykkeviis behandler Sagen, som dette Lovforslag gjør det, men maa henholde mig til det Haab, som er udtaalt af den høitærede Indenrigsminister, at det ikke vil være længe, inden der fra Regjeringens Side vil fremkomme et Forslag, hvilket jeg da nærer Haab om vil være saaledes, at det vil tilfredsstille den almindelige Mening.

**Blume:** Jeg har kun bedet om Ordet, for at tale lidt om de Vædringsforslag, jeg har gjort, og jeg skal ikke tale Noget om hvad vi nys hørte af den ærede Landstingsmand, som nu satte sig, fordi jeg antager, at den ærede Landstingsmand, imod hvis Vædringsforslag hans Foredrag nærmest var rettet, formodentlig selv vil svare ham; jeg skal blot tillade mig den Bemærkning, at, forsaavidt der blev talt om, at der er saa mange Communer, hvor der ikke findes Besiddere af større Eiendomme, ligger den Betragtning dog ganske nær, at der da heller Ingen vil være i disse Communer, der lide Skade af ikke at være repræsenterede saaledes, saa at det i det Hele taget forekommer mig, at den ærede Landstingsmands Foredrag være mere lærd end af nogen overmaade stor praktisk Betydning. Dette skal jeg iøvrigt ikke indlade mig paa; jeg har kun ifinde med Hensyn til de Vædringsforslag, jeg har stillet, at sige et Par Ord. Af hvad jeg tidligere har talt i denne Sag, vil det vistnok være klart for det ærede Landsting, at jeg ikke har tilladt mig at stille disse Vædringsforslag af nogen sær Skærlighed til det Lovforslag, som foreligger her. Jeg har ikke stillet dem, for derved at ville søge snarere at bane det Vej; men jeg har troet at have lagt Mærke til, at Stemningen i Thinget var for, at Lovforslaget gik igjennem, og saa maatte jeg naturligtviis ønske, at, naar det skulde gaae igjennem, det da maatte gaae igjennem saaledes, som jeg vilde have det, eller idetmindste saa nær, det var muligt. De Vædringsforslag, jeg har gjort, have iøvrigt ikke egentligt kunnet udtrykke min Tanke, ikke kunnet udtrykke det, jeg helst vilde have havt frem, fordi det, jeg helst vilde have havt frem, har jeg ikke

ovovet at komme frem med, da jeg var bange for, at det slet ikke skulde kunne finde Gjenklang her. Hvorvidt de Vædringsforslag, jeg har gjort, ville finde nogen Gjenklang, veed jeg ikke, da jeg ikke har havt Leilighed til at forhøre mig, hvorvidt Noget i Thinget vil samstemme deri; men jeg har anseet mig for at være tildeels forpligtet til at stille disse Vædringsforslag, som ville gjøre, at Lovforslaget, hvis det bliver Lov med saadanne Vædringer, dog paa nogen Maade vil tiltale mig. Det, som jeg har havt til Hensigt med mine Vædringsforslag, det, hvorfor jeg troer, at Loven derved vil modtage nogen Forbedring, er 2 Ting, for det Første, at den synes med disse Vædringsforslag at ville nærme sig mere til det, som jeg ønskede, nemlig til Udvidelse af Valgretten, og dernæst, at den vil blive langt lettere at sætte i værk. Det er disse 2 Ting, som jeg fornemmelig har havt for Øie, og jeg troer ogsaa, det vil fremgaae, naar man lægger Mærke til Vædringsforslagene, at de gaae ud paa at nærme sig mere til en udvidet Valgret, ligesom de paa den anden Side grunde sig mere paa det Bestaaende, og at uden nogen Modsigelse Loven derefter vil være langt lettere at i værksette.

Til § 2 har jeg tilladt mig at stille det Vædringsforslag, at sidste Passus i § 2. — „Bestemmelserne i Forordningen 13de August 1841 § 2 om Herredsfogdens eller Birkedommerens Forhold til Sogneforstanderskaberne forblive i Kraft, dog saaledes, at denne Embedsmands Stemmeret i Sogneforstanderskabet bortfalder“ — skulde udgaae. Jeg har nemlig den Mening, at Repræsentantskabet eller Sogneforstanderskabet i Communen skulde fremgaae saa nær som muligt udelukkende af Communen. Naar jeg derimod rigtignok ikke har foreslaaet, at Sognepræsten skulde udelukkes, er det, fordi Sognepræsten dog staaer paa en ganske anden Maade i Forhold til Communen end Herredsfogden eller Birkedommeren, og Paragraphen indeholder derhos, at Sognepræsten ikke som saadan skulde være født Medlem af Communesrepræsentationen; han skulde kun være Medlem for de Sagers Skyld, som nærmest høre til hans Embede, nemlig, som angaae Fattig- og Skolevæsenet. Jeg skulde vel ikke egentlig